

Старий дуб

Широко ро(з,с)кинув густе гі(л,лл)я в(е,и)л(е,и)чезний ду(б,п). Його верхів_я високо в небі ро(з,с)чісує хмарам коси. Скільки йому літ? Ніхто не знає. Повз нього проносились урагани битв. Він був сві(д,т)ком багатьох подій. До нього з сільськими хлопчиками пр(е,и)бігав малий Франко. І дорослим поет любив пос(е,и)діти у холо(д,т)ку під крислатим дубом. Шум його гі(л,лл)я навівав мрії, будив спогади тя(ж,ш)кого дитинства.

З того часу багато змін сталося в жи(т,тт)і. А дуб гордо стоїть на узлі(с,сс)і. Він ніби оповідає про давні часи і радіє кожному новому щасливому дню.